

Bekering en 'Lordship Salvation'

<http://www.wayoflife.org/>, 16-2-2004, Update 30-6-2018

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling (ingekort) door M.V.

De Bijbel geeft ons een duidelijke leer van bekering, maar daarover blijkt onder christenen nogal wat verwarring te zijn.

Dwaling nr. 1: Bekering is begrepen in het geloof en moet niet gepredikt worden

“The word ‘repent’ is not even found in the book of John. It is obviously assumed by God that ‘repentance’ is a part of ‘believing’” (Bob Gray, Longview, Texas).

Ik wil antwoorden op het idee dat bekering hetzelfde is als geloof, door volgende vragen te stellen:

1. Als bekering en geloof hetzelfde zijn, waarom maakt de Bijbel dan zo'n duidelijk onderscheid tussen beide? “Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus” (Hand. 20:21). In werkelijkheid zijn bekering en geloof twee verschillende acties maar ze zijn intiem met elkaar verbonden en kunnen in tijd niet van elkaar gescheiden worden. Bekering is tot erkenning komen van je zonden en rebellie tegen God en je geest veranderen met betrekking tot zondigen tegen God. Geloof is vertrouwen stellen in het volbrachte werk van Christus voor vergeving. Bekering en geloof zijn de twee aspecten van je antwoord op Gods aanbod van redding.

2. Als bekering en geloof hetzelfde zijn, waarom verkondigen dan alle nieuwtestamentische predikers bekering? Er werden veel argumenten opgegeven om het niet-prediken van bekering te rechtvaardigen, maar in wezen verkondigden de bijbelse predikers bekering. Als bekering helemaal opgaat in geloven, waarom predikte de Heer Jezus dan: “maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen evenzo vergaan” (Lukas 13:3)? Waarom predikte Petrus: “Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden” (Hand. 3:19)? Waarom predikte Paulus: “God dan ... verkondigt nu alle mensen alom, dat zij zich bekeren” (Hand. 17:30)? Of: “... dat zij zich zouden beteren, en tot God bekeren, werken doende der bekering waardig” (Hand. 26:20)?

3. Als bekering en geloof hetzelfde zijn, waarom zei de Heer Jezus dan dat bekering deel uitmaakt van de Grote Opdracht?: “En in Zijn Naam moet onder alle volken bekering en vergeving van zonden gepredikt worden” (Lukas 24:47). Het antwoord is dat bekering moet gepredikt worden, én dat geloven moet gepredikt worden: “Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus” (Hand. 20:21). Dat is wat de apostelen van de Heer predikten, en zij zijn onze onfeilbare gidsen.

Zij die beweren dat bekering niet moet gepredikt worden, of dat dit hetzelfde is als geloof, ontkennen de volle leer van het Woord van God.

Terloops gezegd: het Evangelie van Johannes noemt het woord “bekering” niet, maar het noemt ook niet de maagdelijke geboorte, of veel andere dingen uit delen van de Schrift. Ons werden vier Evangelieën gegeven opdat wij een volledig plaatje zouden hebben van Christus' persoon, werk en boodschap; en het feit blijft dat bekering 27 keer in de evangelieën wordt genoemd en 59 keer in het Nieuwe Testament. Dat is een benadrukking die kan tellen.

Dwaling nr. 2: Bekering wordt gedefinieerd als louter een verandering van geest

Een ander man die de leer van bekering sterk beïnvloed heeft is wijlen Curtis Hutson (Independent Baptist). Zijn 1986-boekje “Repentance: What Does the Bible Teach?” is wijd en zijd verspreid. Hutson ontkende dat bekering een afkeren van zonde betekent, hij ontkende dat bekering berouw

hebben van zonde is en ontkenne zelfs dat bekering een verandering van geest is die leidt naar een verandering van handelen. Hij beweerde dat bekering eenvoudig “to change one’s mind” (je geest veranderen) is en dat dit niet noodzakelijk resulteert in een verandering van leven. Hutson probeert de Schrift te citeren om zijn positie te ondersteunen maar hij negeert de Schriftplaatsen die duidelijk zijn positie weerleggen. Hij brengt foutieve citaten van mannen zoals zijn voorganger John R. Rice. Hij geeft zich ook over aan een grote dosis van menselijk redeneren.

Bijvoorbeeld, hij stelde dat bekering niet een zich afkeren van zonde kan betekenen omdat de mens zich niet van alle zonden kan afkeren. Dat is een rookscherm omdat niemand bekering heeft gedefinieerd als een afkeren van alle zonde. De historische definitie van bekering, zoals toegepast op de redding, is een verandering van de geest (change of mind) naar God toe die resulteert in een verandering van leven. Bekering is niet een zich afkeren van alle zonde, in de betekenis van een soort van zondeloze volmaaktheid; het is een verandering van geest naar zonde toe zodat de zondaar niet langer van plan is /de bedoeling heeft te wandelen in rebellie tegen God.

Dr. Hutson zei ook dat als bekering een zich afkeren van zonde inhoudt, dit een redding van werken is. Dat is nonsens. De Thessalonicenzen “bekeerden” zich (afkeren) van de zonde van afgoderij (1 Thess. 1:9). Kennelijk betekende dit niet dat zij dachten dat hun werken een deel hadden in hun redding. Het feit dat God vereist dat wij ons afkeren van zonde betekent niet dat de redding door werken is. Wij weten dat de werken *de vruchten* zijn van ware redding, niet *de oorzaak* ervan. Bekering, gedefinieerd als een zich keren tot God, weg van de zonde, is geen werken-redding. Het is de gehoorzame respons van de zondaar op de overtuiging van de Heilige Geest (Joh. 16:8). De hele redeneerlijn van dr. Hutson is onschriftuurlijk en gevaarlijk.

Dwaling nr. 3: Bekering, gedefinieerd als een verandering van geest die leidt tot een verandering van leven, is een “nieuwe” leer

“Who in the world would have thought that Independent Baptist preachers would try to redefine Bible ‘repentance’? ... Repentance is not turning from your sins” (Bob Gray, Longview, Texas).

“To say that repentance means to turn from sin, or to say that repentance is a change of mind that leads to a change of action, is to give a wrong definition to the word” (Dr. Curtis Hutson).

In werkelijkheid is de NIEUWE leer deze die zegt dat bekering SLECHTS een verandering van geest (mind) is die niet noodzakelijk resulteert in een verandering van leven. Meer dan 30 eeuwen hebben Gods mannen bekering gepredikt en hebben dit gedefinieerd als een verandering van geest die resulteert in een verandering van leven. De profeet Ezechiël definieerde bekering in Ezechiël 18:30-31, toen hij tot Israël zei: “Keert weder, en bekeert u van al uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een aanstoot worden. Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwe geest” (Matt. 3:8: “Brenge dan vruchten voort, de bekering waardig”). De Heer Jezus Christus definieerde ook zo bekering toen Hij zei dat de mensen van Ninevé zich bekeerden door de prediking van Jona (Matt. 12:41). Wij kennen het dramatische resultaat van Jona’s prediking. De apostel Paulus definieerde ook zo bekering toen hij opmerkte dat echte bekering de vruchten van gehoorzaamheid voortbrengt (2 Kor. 7:10; 2 Tim. 2:25-26). De apostel Johannes definieerde ook zo bekering toen hij schreef dat bekering resulteert in gehoorzaamheid (Openbaring 2:5,21,22; 3:3,19; 9:20,21; 16:9,11).

Mannen Gods predikten doorheen de kerkgeschiedenis bekering als een verandering van geest die resulteert in een verandering van leven. Als we korter naar onze tijden komen, wil ik u enkele citaten geven van baptisten van de laatste 60 jaar om te bewijzen dat dit niets nieuws is:

“To repent literally means to have a change of mind or spirit toward God and toward sin. It means to turn from your sins, earnestly, with all your heart, and trust in Jesus Christ to save you. You can see, then, how the man who believes in Christ repents and the man who repents believes in Christ. The jailer repented when he turned from sin to believe in the Lord Jesus Christ” (John R. Rice, *What Must I Do to Be Saved?*, 1940).

“We believe that Repentance and Faith are solemn obligations, and also inseparable graces, wrought in our souls by the quickening Spirit of God; thereby, being deeply convicted of our guilt, danger and helplessness, and of the way of salvation by Christ, we turn to God with unfeigned con-

trition, confession and supplication for mercy at the same time heartily receiving the Lord Jesus Christ and openly confessing Him as our only and all-sufficient Saviour” (Baptist Bible Fellowship, Articles of Faith, 1950).

“Repentance is a godly sorrow for sin. Repentance is a forsaking of sin. Real repentance is putting your trust in Jesus Christ so you will not live like that anymore. Repentance is permanent. It is a lifelong and an eternity-long experience. You will never love the devil again once you repent. You will never flirt with the devil as the habit of your life again once you get saved. You will never be happy living in sin; it will never satisfy; and the husks of the world will never fill your longing and hungering in your soul. Repentance is something a lot bigger than a lot of people think. It is absolutely essential if you go to heaven” (Lester Roloff, *Repent or Perish*, 1950s).

“Repentance and faith are inseparable experiences of grace. Repentance is a genuine turning from sin toward God. Faith is the acceptance of Jesus Christ and commitment of the entire personality to Him as Lord and Savior” (*Baptist Faith and Message*, Southern Baptist Convention, 1963).

“What do I mean by repent? I mean to turn your heart from your sin. Turn from sin in your heart and start out to live for God. ... A penitent heart that turns from your sin and turns to Jesus” (John R. Rice, “Repent or Perish”, *Sword of the Lord*, March 3, 1971).

“Salvation is more than just believing the facts of the gospel. It involves being sorry for sin, turning from sin, and trusting in Jesus Christ. The Bible calls this ‘repentance toward God, and faith toward our Lord Jesus Christ.’ ... We live in a day of ‘easy believism.’ It is easy to get children to hold up their hands to indicate a decision, but that does not mean they are saved. The Bible says that no one can be saved unless he repents. ... Repentance is being sorry enough for your sins to want to stop doing them” (George B. Eager, *Winning Children to Christ*, 1979).

“The Greek words [for repentance] mean ‘a change of mind which results in a change of action.’ When that refers to man, there is a sorrow for sin involved. This definition is substantiated both by the scholarship of Trench and Thayer, as well as by the New Testament usage” (Dr. Bruce Lackey, *Repentance Is More Than a Change of Mind*, 1970s).

Deze voorbeelden zouden eindeloos vermeerderd kunnen worden. De leer van de Bijbel, en de leer van mannen Gods van ouds, en van de meeste independent Baptists uit het verleden, is dat bekering een verandering van geest is die resulteert in een verandering van leven. Alles wat minder is, is een nieuwe en onschriftuurlijke leer.

Dwaling nr. 4: Te zeggen dat enkel ongeloof mensen veroordeelt en hen naar de hel stuurt

“There is only one sin that the lost man is to repent of and that is the sin of unbelief” (Bob Gray, Longview, Texas).

“There are those who say we have to repent of our sins in order to be saved. No, we have to repent only of the thing that makes us unsaved, and that is unbelief” (Jack Hyles).

Bekering wordt dus gedefinieerd als het veranderen van je geest louter met betrekking tot ongeloof. Ik verwerp dit als onschriftuurlijk. Wij beamen dat een zondaar zich moet bekeren van zijn ongeloof, maar dat is niet alles wat bij bekering betrokken is. Bekering is grotelijks een verandering van geest in relatie tot God Zelf, tot de rol die Hij heeft in het leven en van iemands leven in het bijzonder. Wie is God? Ben ik god? Als ik niet god ben, wie is dan God? Als een hindoe voor het eerst het Evangelie hoort, wenst hij dikwijls Jezus bij zijn andere goden toe te voegen. Ik meen dat dit ook de doorsnee Noord-Amerikaan wenst te doen. Hij wil zich niet afkeren van zijn zonden. Hij wil God niet gehoorzamen. Hij wenst de berisping van het Evangelie niet te dragen. Hij wil gewoon een ticket naar de hemel en een bron van hulp wanneer hij zorgen en noden heeft.

Dit is geen bijbelse bekering. Bekering omvat ommekeer. Een mens gaat één richting uit, zijn eigenwillige leven, en wanneer hij zich bekeert keert hij zich naar Gods weg. Hoe kan zo'n bekering mogelijk zijn tenzij ze resulteert in een echte, waarneembare verandering van iemands levensstijl? Dat is onmogelijk.

Het is niet enkel ongelof dat een mens naar de hel stuurt; het zijn al zijn zonden. Romeinen 5:12 zegt dat het de zonde is van “één mens” die de dood tot gevolg had. Adams zonde was niet louter ongelof; het was ongehoorzaamheid.

Efeziërs 5:6 en Kolossenzen 3:6 vertellen ons dat de toorn van God komt op mensen wegens hun zonden, zoals daar zijn de zonden van ontucht, hebzucht, spotternij of afgoderij. “Dat u niemand verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid” (Efez. 5:6). “Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid” (Kol. 3:6).

Openbaring 20:12-15 zegt ons dat de ongelovigen veroordeeld zullen worden op grond van hun werken en in het meer van vuur zullen geworpen worden. Zij zullen niet enkel veroordeeld worden omdat zij niet geloofden.

Openbaring 21:8 zegt ons dat ongelof slechts één van de zonden is die veroorzaakt dat de mens de stad Gods niet zal binnengaan. “Maar wat betreft de lafhartigen, de trouwelozen, de verdorvenen, de moordenaars, hen die hoererij bedrijven, de tovenaars, de afgodendienaars en alle bedriegers, hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood”.

Bijbelse bekering omvat bekering van iemands zonden - niet louter de zonde van ongelof, maar ook de andere zonden.

“Zie, Ik werp haar op het ziekbed. Ook hen die met haar overspel bedrijven, breng ik in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken” (Op. 2:22).

“En zij lasterden de God van de hemel vanwege hun pijn en vanwege hun zweren, maar zij bekeerden zich niet van hun werken” (Op. 16:11).

Dwaling nr. 5: Het verwarren van bekering met “Lordship Salvation”

“If someone says: repent for sins or you are not saved, what do they mean by that? Do they mean, when I turn from sin, I turn from all practice of sin, that I will never sin again? ... I am curious to know if there are any people living today who can say that God, Christ, is one hundred percent Lord of my life? ... When you speak of Lordship Salvation; when you make the statement: If Christ is not your Lord, you are not saved. Or, you can only be saved if you make Christ your Lord. What do you mean by that statement? Do you mean He must be the Lord every moment of every hour of every day of every week of every month of every year? Does that mean that when you are a carnal Christian, as is taught in Corinthians, that you are really not saved? ... I would like to ask, when someone says to a sinner that he must accept Christ as Saviour and Lord, do they take him and give him a month or six weeks or three months of discipleship so that he can understand what Saviour and Lord means; so then he can accept Him as Saviour and Lord? ... I really don't know anyone who would dare say: Christ is one hundred percent Lord of my life” (Dr. Tolbert Moore, *The Gospel Preacher*).

Wij ondersteunen niet het idee van “Lordship Salvation”. Dit leert dat een mens Jezus Christus absoluut tot Heer moet maken op elk gebied van zijn leven vooraleer hij kan gered worden. Maar redding produceert geen volmaakte gehoorzaamheid, noch vereist dit een volmaakt begrip van theologie. Een echte wedergeboren christen kan nog vleeselijk zijn. De Bijbel leert dit voluit (1 Kor. 3).

De eis te stellen dat een zondaar Jezus Christus tot zijn Heer maakt op elk gebied van zijn leven is een onmogelijkheid en dit zou de ergste vorm zijn van redding-door-werken die ooit bedacht werd. Deze valse leer wordt door sommige independent Baptists geleerd, maar wij ondersteunen ze niet. Het is een erg gevaarlijke leer die er voor zorgt dat mensen in zichzelf gaan kijken om hun ervaring te onderzoeken in plaats van enkel te zien op de Heer Jezus Christus en enkel op Hem te vertrouwen en Zijn vergoten bloed.

Wij geloven en zijn zeker dat redding iemands leven verandert, en wij prediken dit krachtig. Een van de Way of Life boekjes heet “Does Salvation Make a Difference?” (Maakt redding een verschil?) Het antwoord is JA! Als een persoon zegt dat hij gered is, maar hij heeft absoluut niets om dat te bewijzen, dan is hij bedrogen (2 Korinthiërs 5:17). Je constant onderzoeken, evenwel, en continu kijken naar je ervaring, als basis om te bepalen of je gered bent, is extreem gevaarlijk. Zelfs de

apostel Paulus, de meest toegewijde christen naar mijn overtuiging, zei van zijn eigen ervaring: “Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede tot stand brengen, dat vind ik niet” (Romeinen 7:18). Dat is de ervaring van elk wedergeboren kind van God. Het oude vlees is er nog steeds na je redding.

Ik weet dat ik gered ben omdat ik de Heer Jezus Christus vertrouwd heb voor mijn eeuwige redding, en “Daarom lijd ik ook deze dingen. Maar ik schaam mij niet. Want ik weet in Wie ik geloofd heb en ik ben verzekerd dat Hij bij machte is mijn pand te bewaren tot die dag” (2 Tim. 1:12). Mijn geloof is exclusief in Jezus Christus, niet in mijzelf en mijn veranderd leven en mijn christelijke ervaring. Mijn christelijke ervaring is beroerd wanneer ik me vergelijk met wat de Bijbel van mij vraagt. De Bijbel vraagt VOLMAAKTHEID. “Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is” (Matt. 5:48). “Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel” (1 Petrus 1:15). Ik geef deze volmaakte standaard niet op. Ik ben enkel volmaakt in mijn positie in de Heer Jezus Christus. Als ik mijn geest en hart niet gericht hou op mijn volmaaktheid in Christus, dan wordt ik extreem ontmoedigd en word ik heen en weer geslingerd zoals een fles op de golven van de zee; ik verlies dan mijn anker (Hebreeën 6:19).

Zonder deze leer worden nieuwe bekeerlingen achtergelaten met een strijd tegen het vlees zonder goed te begrijpen welke positionele stabiliteit en overwinning zij bezitten in de Heer Jezus Christus.

Redding is niet moeilijk. Een kind kan Christus vertrouwen en gered worden; een zwakbegaafd mens kan Christus vertrouwen en gered worden. “Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen” (Matt. 19:14). Jezus nodigde allen uit die werken en zwaarbeladen zijn tot Hem te komen om de gave van rust te ontvangen (Matt. 11:28-29). Hij vergeleek redding met eten en drinken (Joh. 6:35). Redding is niet moeilijk, behalve in die zin dat de zondaar zich moet vernederen en zijn zondige toestand moet erkennen en hij zich moet keren tot de levende en ware God, weg van zijn afgoden (1 Thess. 1:9).

Dit alles gezegd en Lordship Salvation afgewezen hebbend zoals hiervoor gedefinieerd, ben ik er ook van overtuigd dat sommige mensen het “Lordship Salvation” concept gebruiken als een rookscherm om hun verwarring te verbergen over ware bijbelse bekering. Redding produceert geen volmaaktheid, maar ze vereist bekering, en bekering is een verandering van geest ten aanzien van God en zonde en Jezus Christus en de Bijbel, die resulteert in een verandering van handelen; het is een zich omkeren (be-keren) van een leven van zelfwilligheid naar een leven toe van onderwerping. Redding vereist niet gehoorzaamheid, maar redding zal resulteren in gehoorzaamheid; en als het dat niet opbrengt, tenminste tot in zekere mate, dan is het geen bijbelse redding. Geloof in Christus kan niet gescheiden worden van bekering tot God. “Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus” (Hand. 20:21).

De grootste bezorgdheid die ik heb is dat bekering NIET benadrukt wordt in de prediking van het Evangelie als ik de independent Baptist als geheel beschouw. De nadruk wordt gelegd op een gebed. Het aantal gebeden worden geteld als het aantal reddingen. “Deze week werden 80 mensen gered tijdens de meetings in de gevangenis”. Wat betekent zo’n verklaring? Het betekent gewoonlijk dat 80 mensen hun hand opstaken en een gebed opzegden. Is dat op zichzelf redding? Is dit bekering? Nee, een berouwvol man die de naam van de Heer aanroept zal gered worden, maar velen roepen de Heer aan zonder gered te zijn.

Ik heb “easy prayerism” (gemakkelijk reddingsgebed) onderzocht en heb ondervonden dat slechts een klein percentage van hen die “het gebed opzeggen” enige blijvende interesse tonen om gehoorzaam te zijn aan Jezus Christus. Velen van hen die wij als “gered” geteld hebben, zijn beledigd dat wij hen willen aansporen naar de kerk te gaan om gedoopt te worden en Jezus Christus te dienen. Wij zeggen dan tot de “nieuwe bekeerling”: “Ik dacht dat u badt om Jezus als uw Heer en Redder te ontvangen”, maar hij antwoordt: “Ik deed dat, maar wie bent u om me te zeggen wat ik hoor te doen? Ik heb de kerk niet nodig om me te redden”. Deze houding is het bewijs van een onbekeerd hart, en ik geloof dat elk reddingsplan dat massa’s mensen ertoe brengt zich comfortabel te voelen in zo’n toestand, onschriftuurlijk is.

Ik geloof niet in “Lordship Salvation” zoals dr. Moore dit definieert, maar ik geloof beslist: “maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3), en bekering is een verandering

van geest dat resulteert in een verandering van leven. Noem dat "Lordship Salvation" als u dat wilt. Bekering is een radicale verandering in gezindheid naar goddelijk gezag toe, en als een persoon niet zo'n verandering van gezindheid bezit dan is hij niet bekeerd en dan is hij NIET gered en dan heeft hij geen "eeuwige zekerheid".

Dwaling nr. 6: Te leren dat bekering vereist dat de zondaar door een proces van beroering en strijd gaat

"You must come to Jesus Christ and be saved. He is the answer to your unhappiness and loneliness. Now, how do you come to Christ? First, you must go to a good church every single Sunday -- to hear the gospel. That is critical -- if you want to become a real Christian. Secondly, you must go through the inner turmoil and struggle of conversion. You must inwardly come to the place where you distrust your own mind, and hate your own sin. You must begin to literally detest your own sinful nature. Third, you must throw yourself on Jesus for mercy. He has risen from the dead..." (Dr. R.L. Hymers, *Demons in the Smoke of the World Trade Center*, 2002, p. 50).

Mijn vrienden, dit is niet wat de apostel Paulus de cipier in Filippi antwoordde toen deze de monumentale vraag stelde: "Heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?" Het simpele antwoord was: "Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis" (Hand. 16:31).

Het blijkt dat dr. Hymers, in zijn ijver om afstand te nemen van "easy believism" (gemakkelijk geloven) of "quick prayerism" (een kort reddingsgebedje opzeggen), dat zo heersend is onder fundamentele baptisten, is doorgeslagen naar een onschriftuurlijke positie aan de andere kant. De Bijbel leert de zondaar niet dat hij getrouw naar de kerk moet gaan en door een innerlijke strijd moet gaan vooraleer hij zich op Christus kan richten voor zijn redding. Naar de kerk gaan is goed, uiteraard, maar dat is het Evangelie niet. Innerlijke strijd is niet het Evangelie. Dit is wat velen van de Puriteinen en anderen leerden, maar het is niet schriftuurlijk.

Als een zondaar de instructie van dr. Hymer over redding zou moeten volgen, hoe zou hij dan ooit weten of hij genoeg door strijd en beroering is gegaan? Hoe zou hij weten dat hij het punt bereikt heeft waar hij zijn zonde genoeg gehaat heeft en waar hij zijn eigen geest genoeg wantrouwde? Jezus zei dat om gered te worden men als klein kind moest worden (Lukas 18:17). Kan een kind netjes door het proces gaan dat dr. Hymers vraagt? Ik denk van niet.

Ik heb de vrucht van zulke valse leer gezien, en het is eindeloze verwarring en angstigheid en een gebrek aan vrede en vertrouwen. Het veroorzaakt bij een persoon dat hij meer naar zichzelf kijkt dan op Christus, de focus ligt meer op wie en wat ik ben dan Wie en Wat Christus is. Redding is niet moeilijk. God maakte het niet moeilijk. Het is de erkenning van de zondaar van zijn zonde (overtuiging van zonde is het werk van de Heilige Geest - niet dat van de zondaar: Joh. 16:8) en het vluchten naar Christus als zijn toevlucht (Hebr. 6:18). Redding is van Christus. Het is komen tot Christus (Joh. 6:35), Christus ontvangen (Joh. 1:12), geloven in Christus (Joh. 3:16), vertrouwen stellen in Christus (Ef. 1:13), beroep doen op Christus (Rom. 10:13), Christus kennen (Joh. 17:3).

De Bijbel vergelijkt redding met eenvoudige dingen, zoals een hongerig persoon die voedsel eet en voor altijd verzadigd wordt (Joh. 6:50-51); een dorstig persoon die water dringt wat zijn dorst voor eeuwig lest (Joh. 4:14); een ziek mens die naar een dokter gaat en genezen wordt (Mark. 2:17); een schuldig mens die vrijelijk en onverdiend vergeven wordt (Kol. 3:13); een slaaf die uitgekocht en vrijgemaakt wordt om een nieuw soort Meester te dienen (dat is het wat de woorden "losprijs" en "verlossen" betekenen, zoals in Matt. 20:28; Titus 2:14); een behoeftige wees geadopteerd als zoon van een rijk man (Galaten 4:5); een vermoeide werker die komt voor rust (Matt. 11:28-29); een schuldenaar wiens schuld door een Ander wordt betaald (Romeinen 4:6); een schipper die dreigt te verdrinken op een stormachtige zee die een sterk anker uitwerpt dat nooit faalt (Hebr. 6:19); een mens die een gratis gave ontvangt die met een grote prijs gekocht werd door een Ander (Ef. 2:8-9).

Ik geloof in bekering en ik predik bekering. Ik ben erg bezorgd over de methode van holle "zielenwinning" die alomheersend is in veel fundamentele baptistische kringen, die massa's onbekeerde en bedrogen zielen achterlaat in zijn kielzog (bedrogen omdat hen gezegd werd dat zij gered zijn en de verzekering hebben gekregen van eeuwig leven). Maar tegelijk geloof ik niet dat bijbelse bekering en redding een moeilijke zaak is. Je hoeft voor redding niet door een proces van "innerlijke beroe-

ring” te gaan en dat je tot het eind van jezelf moet komen. Overtuiging is Gods aandeel, en Hij heeft beloofd dit te doen. De Bijbel zegt dat Jezus geestelijk licht geeft: “het waarachtige licht, dat bij zijn komst in de wereld ieder mens verlicht” (John 1:9) en het trekt allen tot Hem (Joh. 12:32). Niet allen komen, maar dat is niet Gods fout of keuze (1 Tim. 2:4; 2 Pet. 3:9). Mensen kunnen de overtuiging van de Heilige Geest en het trekken van Christus tegenstaan. De Heer weende over Jeruzalem, zeggende: “Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt die naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, zoals een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!” (Matt. 23:37).

Ik geloof in de overtuiging van zonde, maar ik geloof dat het overtuigen en trekken Gods deel is. De zondaar wordt opgeroepen zich te bekeren en Christus te vertrouwen. “Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus” (Hand. 20:21). Precies waar hij zich bevindt wordt de zondaar gevraagd zich te bekeren en te geloven. Dat is wat de apostel de heidenen te Athene leerde: “God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom, dat zij zich bekeren” (Hand. 17:30).

De Bijbel zegt ronduit: “...Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het dag van de zaligheid!” (2 Kor. 6:2). De Bijbel zegt dat u vandaag kan gered worden, onmiddellijk. Dat is heel wat anders dan wat dr. Hymer zegt van te gaan door een soort van proces.

Paulus predikte bekering en spoorde aan tot bekering, maar wij weten dat de bekering die hij predikte niet een lang proces was, want hij vertelde de cipier in Filippi gewoon te geloven in Christus. Dat is, uiteraard, hetzelfde als wat Christus Zelf de mensen leerde (d.w.z. Joh. 3:16, 18, 36; 6:35, 39, 47; 7:38; 9:35; 11:25; 12:44; enz.).

Bijbelse bekering is geen verandering van leven. Dat zou een werken-evangelie zijn. Bijbelse bekering is een verandering van geest die resulteert in een verandering van leven, en dat is precies wat de Bijbel zegt over redding (2 Kor. 7:10; Efez. 2:8-10). Als iemand zogenaamd bekeerd is, en het resulteert niet in een verandering van leven, dan is hij niet gered. De Bijbel zegt: “Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping” (2 Kor. 5:17). “Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet” (1 Joh. 2:4). Teveel “bekeerlingen” vandaag komen overeen met diegenen waarvoor de apostel Paulus waarschuwde: “Zij belijden dat zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met hun werken, aangezien zij afschuwelijk zijn en ongehoorzaam en tot elk goed werk ongeschikt” (Titus 1:16).

Bijbelse bekering is heel eenvoudig een verandering van richting, een ommekeer. Dit wordt afgebeeld in het verhaal van de verloren zoon. Hij kwam tot zichzelf in de varkensstal (en we weten uit andere passages dat dit komt door de overtuiging van de Heer) en hij beleed zijn zonde en veranderde van koers. Hij erkende zijn zonde voor God en mensen en hij keerde zijn voet terug naar zijn vaders huis toe. Hierdoor keerde hij zijn oude leven de rug toe. Door de bovennatuurlijke innerlijke overtuiging en voorzienige externe werkzaamheid van God, kreeg de jongeman genoeg van zijn oude leven en was hij klaar voor een nieuw leven. Dat is bekering. We zien het in de gelovigen te Thessalonika die voordien aanbidders van walgelijke afgoden waren. Zie hoe hun redding werd beschreven: “Want zijzelf vermelden over ons hoezeer wij ingang bij u gekregen hebben en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen” (1 Thess. 1:9).

Dat is bijbelse bekering. Het is niets meer, noch iets minder.